

Arrest

nr. 300 692 van 29 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat K. TERMONIA en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 september 2018 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 4 oktober 2018 om internationale bescherming. Op 8 november 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 241 208 van 18 september 2020 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 27 juni 2022 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 4 juli 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris)

een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op (...) maart 1999 in Bagdad geboren. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. Uw vader was Baathist ten tijde van Saddam Hoessein en verhuisde naar Oman. U verbleef in Oman van 2001 tot 2009 waarna u terugkeerde naar Bagdad en bij uw moeder ging wonen. Uw moeder en haar nieuwe echtgenoot mishandelden u en uw zus. U voetbalde in verschillende clubs en u nam uw voetbaltrainer in vertrouwen. U kon bij hem terecht aangaande uw problemen en de man nam een soort van vaderrol voor u op. In 2011 of 2012 zou u verkracht geweest zijn. U had het psychisch erg moeilijk en probeerde een aantal keer zelfmoord te plegen. Uw stiefvader wilde uw zus uithuwelijken aan zijn zoon en dit tegen haar wil. U kwam op voor uw zus en werd door uw stiefvader bedreigd. U diende klacht in tegen uw stiefvader. Uw zus ontkende onder druk van uw stiefvader de aantijgingen in de klacht. U werd thuis opgesloten en geslagen. Op een bepaald moment werd het u te veel en met de hulp van uw trainer verliet u Irak op 13 maart 2017. U diende op 4 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: identiteitskaart dd. 08/12/2014, kopie nationaliteitsbewijs d.d. 25/02/2016, kopie van 2 pagina's uit het paspoort d.d. 15/05/2015, vervallen paspoort 08/02/2008, kopie van 2 pagina's uit het vervallen paspoort van zus d.d. 19/02/2008, kopie van 6 pagina's uit het vervallen paspoort van moeder, kopie verlopen identiteitskaart van moeder, kopie oude identiteitskaart vader, kopie identiteitskaart vader d.d. 10/12/20.. (onleesbaar), kopie identiteitskaart moeder d.d. 16/08/20.. (onleesbaar), kopie identiteitskaart zus d.d. (onleesbaar)..09/2009, kopie nationaliteitsbewijs vader d.d. 14/04/1982, kopie woonkaart grootmoeder, kopie voedselrantsoenkaart van grootmoeder aan vaderskant, kopie van legalisatie huwelijk van ouders, kopie van bevestiging huwelijk ouders – Oman, kopie van huwelijksakte van tweede huwelijk moeder, kopie aanvraag tot echtscheiding – ouders, kopie tewerkstellingsattest vader Oman d.d. 19/10/2009, kopie business card vader, kopie schoolattest – Oman, kopie schoolrapport – Oman, kopie medische rapporten vader – Oman, kopie attesten Iraqi Society of Physics & Mathematics – vader, kopie klacht tegen moeder en stiefvader d.d. 04/08/2016, kopie Turks visum, 3 lidkaarten van voetbalclubs, foto's van kapitein Y(...) en voetbalteams, boarding ticket, kopie e-ticket Iraqi Airways, kopie medisch attest Griekenland, medisch attest ERCI, kopie attest van Artsen Zonder Grenzen d.d. 11/10/2017, medische fiche - Fedasil d.d. 01/10/2018, attest van psycholoog d.d. 30/11/2018, attest psycholoog d.d. 24/01/2019, attestatie van littekens dd. 14/03/2017, videofragment - vluchtelingenkamp in Griekenland.

Op 12 november 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV bevestigde de beslissing van het CGVS op 18 september 2020.

Op 16 oktober 2020 diende u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf van onbepaalde duur op basis van buitengewone omstandigheden in gebaseerd op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen. In mei 2022 werd deze aanvraag afgekeurd.

Op 27 juni 2022 diende u een volgend verzoek in. U haalde aan dat u verwesterd bent en hierdoor niet meer zal aarden in Irak. Voorts verklaarde u dat u sinds drie jaar atheïst bent.

Ter staving van uw volgend verzoek legt u twee getuigenissen neer van uw neven A(...) A(...)-J(...) en H(...) A(...)-J(...). U legt daarnaast een kopie neer van een foto van de identiteitskaart van uw tante en van uw vader en een filmpje waarin uw tante bevestigt dat uw vader Baathist was.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel

is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In dit verband moet er immers op gewezen worden dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS zelf aangaf geen medische of psychologische moeilijkheden te ondervinden die een belemmering zouden kunnen vormen voor het goede verloop van het onderhoud (CGVS p.2).

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Dient in dit verband te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar u er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet. U slaagde er immers niet in het CGVS ervan te overtuigen dat u jarenlang mishandeld werd door uw moeder en uw stiefvader, dat u geen familiaal netwerk meer heeft waar u op kan terugvallen en dat u verkracht werd. Verder oordeelde het CGVS dat er op dat moment voor burgers in Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond.

Deze beslissing en haar motieven werden in beroep door de RvV bevestigd en overgenomen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot dit verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U haalde aan in het kader van uw volgend verzoek dat u in België geïntegreerd bent, dat u verwesterd bent en dat u ideeën heeft die indruisen tegen wat gangbaar wordt geacht in Irak. U bent sinds drie jaar atheïst. U gaat ervan uit dat men u omwille hiervan niet gaat accepteren en als gevaarlijk gaat bestempelen (CGVS p.5). Irak zit immers vol met milities, religieuze leiders en heeft een onwetend volk, zo liet u optekenen.

Wat betreft uw bewering dat u zich aangepast heeft aan de Europese manier van leven en u niet meer kan aarden in Irak kan er aangestipt worden dat u nog maar vijf jaar in Europa verblijft. Uw kindertijd bracht u door in Oman en van 2009 tot 2018, gedurende uw adolescentie periode, woonde u in Irak. U heeft uw vormende jaren in Irak doorgebracht en bent vertrouwd met de daar gangbare normen en waarden. Dat u zich de afgelopen vijf jaar aanpaste aan de manier van leven in Europa is geen reden waarom u zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het leven in Irak. Uw bewering dat uw ideeën als gevaarlijk voor de Iraakse samenleving aanzien zouden worden, kunnen niet overtuigen (CGVS p.5). U kan niet aannemelijk maken dat uw gedragingen doordrongen zijn van een zodanig (onbewuste) verandering dat u bij terugkeer naar Irak gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden. U hamerde voornamelijk op de vrijheid die u in België genoot (CGVS p.6). U verwees eveneens dat er in Irak niet met meisjes mocht gepraat worden: dat was een rode lijn die niet overschreden mocht worden (CGVS p.6). Hoewel er in België nauwelijks beperkingen worden gehanteerd aangaande de interactie tussen jongens en meisjes had u het nog steeds een beetje moeilijk om met meisjes te praten, zo zegt u (CGVS p.6). Uit dit voorbeeld blijkt dat u zich nog steeds conformeert aan de Iraakse waarden en normen. Voorts verwees u naar de vrijheid die u in België had verworven. U kon uw eigen beslissingen nemen. Uit het door u aangehaalde voorbeeld blijkt dat zelfs meisjes in Irak beslissingen in eigen naam kunnen nemen. U haalde het voorbeeld van uw zus aan die met een persoon diende te huwen die door uw moeder voorgesteld werd. Uw zus was echter verliefd op iemand anders, is ondertussen met hem gehuwd en woont ermee samen in Bagdad (CGVS p.3). Hieruit blijkt dat zelfs meisjes in het huidige Bagdad kunnen ingaan tegen de gangbare normen, waarden en tradities zonder dat dit leidt tot vervolging in vluchtelingrechtelijke zin is. Uit niets blijkt dat u fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan uw identiteit met dien verstande dat u zich niet meer zou

kunnen aanpassen aan de Iraakse samenleving. Wat betreft uw bewering dat mensen die uit Europa komen als verwesterd aanzien worden, kan opgemerkt worden dat dit een blote bewering is die u niet kan staven met objectieve informatie. U ging nog verder en liet optekenen dat de milities u zouden willen rekruteren voor de jihad en u zouden willen inlijven in hun rangen (CGVS p.7). Ook deze bewering kon u niet concretiseren (CGVS p.7). U verklaarde dat u, bij terugkeer naar Irak, uw ideeën niet voor u zelf zou kunnen houden. U zou naar de milities stappen en hen uitleggen dat ze schapen zijn en vol onwetendheid zitten (CGVS p.7). Nu blijkt dat u in België, een land waar toch vrijheid van meningsuiting heerst, op geen enkele manier uw mening proclameert op de daartoe voorziene kanalen. U kan dan ook niet overtuigen dat u plotsklaps bij terugkeer naar Irak uw ideeën zou verkondigen (CGVS p.8). U kan niet aannemelijk maken dat u omwille van uw huidige ideeën problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Irak. Bovendien staat u op uw Instagram account afgebeeld in traditionele kledij. U vindt deze mooi en doet deze graag aan. U kocht dergelijke kleding toen u bij uw vader in Oman woonde (CGVS p.12). Ook dit is een voorbeeld dat u zich kan conformeren aan de gangbare gebruiken van uw land van herkomst. U kan het CGVS dan ook niet overtuigen dat u omwille van uw huidige ideeën problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Irak.

U haalde voorts aan dat u atheïst was. U werd gevraagd wat u begreep onder deze term. U liet optekenen dat atheïsme voor u vrijheid betekende. U hoeft niemand te volgen en u kan alles zelf beslissen (CGVS p.8). U stelde voorts dat u uw atheïsme beleeft doordat u andere gemeenschappen respecteert en dat u in tegenstelling tot wat gangbaar is in Irak niet de regels van de Islam volgt, maar uw eigen beslissingen neemt (CGVS p.8). Dat u initieel een zeker haatgevoel koesterde tegen andere gemeenschappen, maar dat dit door uw verblijf in België is gewijzigd, kan enkel toegejuicht worden (CGVS p.6). U verklaarde dat u in 2020 besloot om uw geloof naast u neer te leggen. U verbleef toen bij een Vlaams gezin en iedereen noemde u S(...). Dit beviel u wel. U vond O(...) te Islamitische en u besloot er afstand van te doen. U verklaarde dat u zich momenteel als S(...) identificeert en dat dit gelijk verloopt met uw atheïsme. U wil uw naam ook officieel laten veranderen. Nu laat u zich op sociale media nog steeds O(...) noemen. Als er een medium is waar een persoon zich kan voordoen zoals hij het zelf wenst, is het wel sociale media. Dat u zich sinds 2020 als atheïst identificeert, maar anno 2023 nog steeds O(...) heet op sociale media relativeert het gewicht dat er aan uw atheïsme kan gehecht worden. Uw verklaringen dat u een paspoort nodig had om uw naam legaal te kunnen wijzigen op facebook kan niet overtuigen (CGVS p.11). Op basis van uw posts kan evenmin afgeleid worden dat u atheïst zou zijn. Voorts is er bijna niemand op de hoogte van het feit dat u atheïst zou zijn. U durfde het niet tegen uw zus of uw voetbaltrainer te vertellen. U wilde immers geen haatreacties uitlokken (CGVS p.9). Het was een rode lijn die u niet wilde overschrijden. Dat u zelfs vanuit België niet eens kenbaar maakt dat u atheïst bent terwijl dit een erg belangrijk aspect zou zijn van uw huidige identiteit, is hoogst merkwaardig. Op basis van uw verklaringen over de invulling die u aan uw atheïsme geeft en de manier waarop u dit beleeft, kan u niet aannemelijk maken dat u, bij terugkeer naar Irak vervolging dient te vrezen zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet. De twee getuigenissen van uw neven kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Het is immers aan u om de nieuwe elementen op basis waarvan u meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming toe te lichten en aannemelijk te maken. U slaagde daar zoals supra toegelicht niet in. De documenten in verband met uw vader die Baathist is, hebben betrekking op uw eerste verzoek waarin reeds een beslissing genomen werd die door de RvV bevestigd werd. De documenten zijn niet van die aard dat ze de appreciatie in kader van uw eerste verzoek kunnen wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers in gevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update) , beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers

vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere

gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/6, § 5 en 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker citeert de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker in het kader van huidig volgend verzoek aangebrachte nieuwe elementen.

Vervolgens citeert verzoeker artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet en stelt hij dat de adjunct-commissaris *"er ten onrechte vanuit gaat dat het volgende verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling (...) of voor subsidiaire bescherming (...) in aanmerking komt"*, aangezien hij voor zijn nieuwe aanvraag een filmpje kon voorleggen *"waarin zijn tante getuigt over het gegeven dat verzoekers vader een Baathist was, en dus een aanhanger was van de partij van Saddam Hussein"*. Daar verzoekers eerste asielaanvraag onder andere werd afgewezen omdat men geen geloof hechtte aan zijn vaders lidmaatschap van deze partij, is deze getuigenis van zijn tante een belangrijk nieuw element dat zijn kans op erkenning als vluchteling aanzienlijk groter maakt, aldus verzoeker. Verzoeker is van mening dat de adjunct-commissaris, *"door koudweg te stellen dat de afwijzing van zijn eerste verzoek reeds bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor alle nieuwe stukken in verband met deze eerste aanvraag dus blijkbaar niet meer onderzocht hoeven te worden"*, dan ook niet alle nieuwe elementen onderzocht heeft, *"ondanks het gegeven dat deze nieuwe stukken in complete tegenspraak staan met de conclusie van de verwerende partij tijdens verzoekers eerste asielaanvraag."*

Vervolgens citeert verzoeker artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet en stelt hij dat de bestreden beslissing elementen bevat waaruit blijkt dat de asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld. Verzoeker meent dat er geen rekening werd gehouden met alle relevante feiten in verband met Irak, met de door hem afgelegde verklaringen en overgelegde documenten en met zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Verzoeker licht dit als volgt toe:

"Dat verzoeker in het huidige Irak wel degelijk als een afvallige moet bekeken worden gezien hij uitvoerig kon uiteenzetten dat hij zichzelf niet meer als moslim beschouwt, maar als atheïst. Wanneer hij deze opvattingen in Irak zou tentoonspreiden zou dit zeer ernstige gevolgen kunnen hebben voor hem. Zo vermeldt het 'European Asylum Support Office' (EASO) in het rapport 'Country Guidance Iraq 2021' (stuk 3 in bijlage, blz 84) het volgende in verband met atheïsme:

"(...)"

Dat verzoeker, die afkomstig is uit Bagdad, volgens bovenstaand rapport dus het risico zou lopen op arrestatie wanneer hij zou moeten terugkeren naar zijn land van herkomst. Gezien er geen rekening gehouden werd met de mogelijkheid op arrestatie van openlijk niet-religieuze mensen in Irak, terwijl dit gegeven eenvoudig kan worden teruggevonden in de 'Country Guidance' van EASO, kan er dus gesteld worden dat de verwerende partij onvoldoende rekening houdt met alle relevante feiten in verband met Irak."

Verder herhaalt verzoeker dat de adjunct-commissaris geen rekening heeft gehouden met de getuigenis van zijn tante. Tevens betoogt verzoeker dat ook met zijn verklaringen onvoldoende rekening werd gehouden. De stelling in de bestreden beslissing dat in Irak zelfs meisjes de vrije keuze zouden hebben om in te gaan tegen de gangbare normen, waarbij de partnerkeuze van verzoekers zus als voorbeeld wordt genomen, gaat volgens verzoeker lijnrecht in tegen hetgeen hij zelf verklaard heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS). Hij wijst erop dat zijn persoonlijke situatie compleet anders is dan die van zijn zus, daar hij zelf geen partner heeft, noch een netwerk om op terug te vallen. Wat betreft de foto waarop hij te zien is in Arabische klederdracht, wijst verzoeker erop uitdrukkelijk te hebben verklaard dat hij deze kleren enkel aandeed omdat dit hem werd gevraagd door de vzw waarbij hij werkzaam is. Hij stelt dat hij nooit nog traditionele Arabische kledij draagt in zijn dagelijks leven en deze kleren enkel aantrok op vraag van zijn werkgever als pamflet tegen racisme. Bovendien, zo stelt verzoeker, is het niet omdat hij Arabische kledij mooi vindt dat hij zich ook zou kunnen vinden in de *“traditionele en oerconservatieve opvattingen die gelden in Irak”*.

De adjunct-commissaris heeft tevens geen rekening gehouden met verzoekers persoonlijke en individuele omstandigheden, aldus verzoeker. Waar de adjunct-commissaris stelt dat verzoeker nog steeds leeft naar de geldende normen in Irak, omdat hij het moeilijk heeft met het aanspreken van meisjes, stelt verzoeker dat de manier waarop iemand met het andere geslacht kan omgaan inherent is aan de persoonlijkheid van het individu, wat niks te maken heeft met cultuuropvattingen of normen van dit individu. Bovendien, zo stelt verzoeker, heeft hij zijn initiële angsten intussen overwonnen en heeft hij sinds kort een relatie met een Belgisch meisje. Hij verwijst naar een getuigenis van zijn vriendin die later in de procedure middels een aanvullende nota zal worden neergelegd.

Verzoeker meent tot slot dat het feit dat hij zijn tweede gehoor in het Nederlands heeft afgelegd een teken is dat zijn huidige persoonlijkheid gevormd is tijdens zijn verblijf in België en *“dat hij dus eerder als een westerling dan als een Arabier moet beschouwd worden”*. Verzoeker betoogt dat hij al zo lang volgens de westerse normen en waarden leeft *“dat hij op dit moment zich beter kan uitdrukken en comfortabeler voelt om een voor hem levensbelangrijk gesprek in het Nederlands te voeren dan in zijn moedertaal Arabisch”*.

Verzoeker besluit dat de adjunct-commissaris er niet in geslaagd is om de bestreden beslissing afdoende te motiveren, omwille van volgende redenen:

*“- er geen rekening werd gehouden met de stukken die bevestigen dat verzoekers vader bij de Baath-partij van Saddam Hussein was aangesloten;
- atheïsten en andere geloofsafvalligen geen gevaar zouden lopen in Irak terwijl uit objectieve informatie duidelijk blijkt dat dergelijke profielen het risico lopen op arrestatie;
- verzoeker niet als verwesterd beschouwd kan worden terwijl hij zijn gehoor in het Nederlands heeft afgelegd en door middel van zijn houding en meningen duidelijk heeft aangetoond dat hij denkt en leeft als een westerling.”*

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een uittreksel uit het rapport *“Country Guidance Iraq 2021”* van EASO als nieuw stavingstuk gevoegd (stuk 3).

2.2. Nieuwe elementen

Op 1 december 2023 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij een verklaring van zijn vriendin H. V., een kopie van de identiteitskaart van zijn vriendin en enkele foto's van hem en zijn vriendin als nieuwe stavingstukken voegt (stuk 1)

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De adjunct-commissaris overweegt hierbij dat (A) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich heeft aangepast aan de Europese manier van leven en hij niet meer zou kunnen aarden in Irak, aangezien (i) hij nog maar vijf jaar in Europa verblijft en hij zijn vormende jaren in Irak heeft doorgebracht, (ii) uit niets blijkt dat hij fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit, (iii) hij niet aannemelijk maakt dat hij in Irak zijn ideeën niet voor zichzelf zal kunnen houden aangezien hij in België zijn mening op geen enkele manier proclameert en (iv) hij in traditionele kledij op zijn Instagramaccount staat afgebeeld, dat (B) verzoeker op basis van zijn verklaringen over de invulling die hij aan zijn atheïsme geeft en de manier waarop hij dit beleeft niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Irak vervolging zou moeten vrezen, dat (C) de neergelegde documenten voorgaande appreciatie niet kunnen wijzigen en dat (D) er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft

uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van het huidige tweede verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker verwijst naar zijn eerder aangehaalde problemen met – en vrees voor – zijn stiefvader, die verzoeker zou hebben mishandeld omdat zijn vader een baathist was, en dat hij aanvoert verwesterd te zijn, goed geïntegreerd te zijn in België en sinds drie jaar atheïst te zijn. Verzoeker legt hierbij twee getuigenissen neer van zijn neven A. A.-J. en H. A.-J., een filmpje met een getuigenis van de tante van zijn vader en foto's van de identiteitskaarten van zijn vader en van de tante van zijn vader (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, 'Documenten').

De Raad herhaalt en benadrukt dat verzoeker nieuwe elementen dient aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming opdat zijn (huidig) volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk zou kunnen worden verklaard. Aldus dient de adjunct-commissaris bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens na te gaan of zij *“de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”*, met andere woorden of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. De omstandigheid dat de adjunct-commissaris *in casu* naar de eerder genomen beslissing aangaande verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming verwijst vormt op zich geen aanwijzing dat hij heeft nagelaten het huidig volgend verzoek zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken.

Verzoeker kan evenwel worden bijgetreden in zijn oordeel dat de adjunct-commissaris verzaakt heeft aan zijn wettelijke opdracht na te gaan of de in het kader van huidig volgend verzoek aangebrachte nieuwe elementen van die aard zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt door het door verzoeker bijgebrachte filmpje, waarin zijn tante zou getuigen dat zijn vader baathist was, klaarblijkelijk zonder enig onderzoek af te wijzen om de enkele reden dat het betrekking heeft op verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, waarin reeds een beslissing werd genomen die door de Raad werd bevestigd. Een dergelijke motivering is niet afdoend om te besluiten dat voormeld filmpje niet van die aard is dat het de appreciatie in het kader van het eerste verzoek kan wijzigen.

Dit neemt evenwel niet weg dat de Raad heden in kader van zijn volheid van bevoegdheid hiervan een eigen beoordeling kan maken. Te dezen dient vooreerst te worden gewezen op het laattijdige en gesolliciteerde karakter van voormeld filmpje. Verzoeker heeft dit niet bijgebracht in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming noch bij het indienen van huidig volgend verzoek op 6 juli 2022, maar wel pas meerdere maanden later als bijlage bij een e-mail gericht aan het CGVS (AD,

stuk 5, 'Documenten', e-mail van 16 februari 2023). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij het filmpje zelf gemaakt heeft om over een bewijs te beschikken in het kader van zijn procedure internationale bescherming en dat hierin zijn eerdere verklaringen worden bevestigd door een tante van zijn vader, die bezwaarlijk een objectieve bron kan worden genoemd (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Een dergelijke privévideo biedt door mogelijke inscenering geen enkele garantie wat betreft de authenticiteit van het geregistreerde en hieraan kan derhalve geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. Het filmpje diende blijkens verzoekers verklaringen overigens slechts ter bevestiging van het feit dat hij de zoon zou zijn van een (gewezen) baathist en kan derhalve niet dienen ter staving van de problemen die verzoeker als gevolg van dit voorgehouden profiel in zijn land van herkomst zou hebben gekend met zijn stiefvader en die volgens hem de aanleiding vormden tot zijn vertrek (*ibid.*). De Raad wijst er in dit verband op dat hij in zijn arrest met nummer 241 208 van 18 september 2020 oordeelde dat de vaststellingen van de commissaris-generaal in de weigeringsbeslissing genomen in het kader van verzoekers eerste verzoek met betrekking tot het Baath-verleden van zijn vader overtuigend waren. Nog daargelaten het subjectieve karakter ervan, kunnen de verklaringen van de tante van verzoekers vader aldus geen ander licht werpen op de vaststellingen gedaan in het kader van verzoekers eerste verzoek op grond waarvan geen geloof wordt gehecht aan de problemen die verzoeker met zijn stiefvader zou hebben gekend omwille van de associatie van zijn vader met de Baath-partij van Saddam Hoessein. Uit verzoekers verklaringen blijkt verder niet dat hij in zijn land van herkomst omwille van het voorgehouden profiel van zijn vader andere problemen heeft gekend dan de vermeende mishandeling door zijn stiefvader.

Gelet op het voorgaande, kunnen ook de foto's van de identiteitskaarten van verzoekers vader en diens tante (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 2 en 3) de appreciatie in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming niet wijzigen.

Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"U haalde voorts aan dat u atheïst was. U werd gevraagd wat u begreep onder deze term. U liet optekenen dat atheïsme voor u vrijheid betekende. U hoeft niemand te volgen en u kan alles zelf beslissen (CGVS p.8). U stelde voorts dat u uw atheïsme beleeft doordat u andere gemeenschappen respecteert en dat u in tegenstelling tot wat gangbaar is in Irak niet de regels van de Islam volgt, maar uw eigen beslissingen neemt (CGVS p.8). Dat u initieel een zeker haatgevoel koesterde tegen andere gemeenschappen, maar dat dit door uw verblijf in België is gewijzigd, kan enkel toegejuicht worden (CGVS p.6). U verklaarde dat u in 2020 besloot om uw geloof naast u neer te leggen. U verbleef toen bij een Vlaams gezin en iedereen noemde u S(...). Dit beviel u wel. U vond O(...) te Islamitische en u besloot er afstand van te doen. U verklaarde dat u zich momenteel als S(...) identificeert en dat dit gelijk verloopt met uw atheïsme. U wil uw naam ook officieel laten veranderen. Nu laat u zich op sociale media nog steeds O(...) noemen. Als er een medium is waar een persoon zich kan voordoen zoals hij het zelf wenst, is het wel sociale media. Dat u zich sinds 2020 als atheïst identificeert, maar anno 2023 nog steeds O(...) heet op sociale media relativeert het gewicht dat er aan uw atheïsme kan gehecht worden. Uw verklaringen dat u een paspoort nodig had om uw naam legaal te kunnen wijzigen op facebook kan niet overtuigen (CGVS p.11). Op basis van uw posts kan evenmin afgeleid worden dat u atheïst zou zijn. Voorts is er bijna niemand op de hoogte van het feit dat u atheïst zou zijn. U durfde het niet tegen uw zus of uw voetbaltrainer te vertellen. U wilde immers geen haatreacties uitlokken (CGVS p.9). Het was een rode lijn die u niet wilde overschrijden. Dat u zelfs vanuit België niet eens kenbaar maakt dat u atheïst bent terwijl dit een erg belangrijk aspect zou zijn van uw huidige identiteit, is hoogst merkwaardig. Op basis van uw verklaringen over de invulling die u aan uw atheïsme geeft en de manier waarop u dit beleeft, kan u niet aannemelijk maken dat u, bij terugkeer naar Irak vervolging dient te vrezen zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift, onder verwijzing naar de "Country Guidance: Iraq" van EASO van januari 2021, dat de adjunct-commissaris geen rekening heeft gehouden met het risico op arrestatie dat verzoeker loopt omwille van het feit dat hij atheïst is. Verzoeker gaat met dit betoog echter voorbij aan de vaststelling van de adjunct-commissaris dat hij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk atheïst zou zijn, en schept hiermee geen verdere duidelijkheid over de invulling die hij geeft aan zijn atheïsme, noch geeft hij een aannemelijke verklaring waarom zijn naam op sociale media nog steeds O. is, en niet S. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker het besluit van de adjunct-commissaris, dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker een diepgewortelde en innerlijke overtuiging heeft als atheïst, niet in een ander daglicht kan plaatsen.

Bovendien, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt aangestipt en door verzoeker niet *in concreto* wordt weerlegd, toont hij op geen enkele manier aan dat iemand in Irak op de hoogte is van het feit dat hij sinds drie jaar atheïst zou zijn. Derhalve zijn er *in casu* geen concrete en geloofwaardige aanwijzingen

dat verzoeker geloofsafval zal worden toegedicht bij terugkeer naar Irak. Mede in acht genomen dat verzoeker in gebreke blijft aannemelijk te maken dat hij zijn geloof naast zich heeft neergelegd en zijn beweerde overtuiging als atheïst in België op enige wijze proclameert, kan evenmin worden aangenomen dat hij zich in geval van terugkeer naar Irak ook als dusdanig zal manifesteren en zijn nieuwe overtuiging – voor zover daaraan enig geloof zou kunnen worden gehecht – zal blijven aanhangen en uitdragen.

De getuigenissen die verzoeker bijbrengt van zijn neven A. A.-J. en H. A.-J. (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 1) kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Verzoekers neven herhalen louter dat hij atheïst zou zijn en daardoor in zijn land van herkomst gevaar zou lopen, maar maken dit verder niet concreet, noch brengen zij enig bewijs hiervoor bij.

Ook de getuigenis van verzoekers vriendin in België kan geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie in zoverre zij hierin louter bevestigt dat verzoeker atheïst zou zijn. Dat verzoeker alle soorten vlees eet, ook varkensvlees, niet bidt en soms een glaasje alcohol drinkt kan er hoogstens op wijzen dat verzoeker in België niet, of althans niet consequent, handelt naar de regels van de islam maar kan op zich niet volstaan om tot het bestaan van een diepe atheïstische overtuiging in zijn hoofd te besluiten (aanvullende nota verzoeker, stuk 1).

De adjunct-commissaris overweegt in de bestreden beslissing verder als volgt:

“Wat betreft uw bewering dat u zich aangepast heeft aan de Europese manier van leven en u niet meer kan aarden in Irak kan er aangestipt worden dat u nog maar vijf jaar in Europa verblijft. Uw kindertijd bracht u door in Oman en van 2009 tot 2018, gedurende uw adolescentie periode, woonde u in Irak. U heeft uw vormende jaren in Irak doorgebracht en bent vertrouwd met de daar gangbare normen en waarden. Dat u zich de afgelopen vijf jaar aanpaste aan de manier van leven in Europa is geen reden waarom u zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het leven in Irak. Uw bewering dat uw ideeën als gevaarlijk voor de Iraakse samenleving aanzien zouden worden, kunnen niet overtuigen (CGVS p.5). U kan niet aannemelijk maken dat uw gedragingen doordrongen zijn van een zodanig (onbewuste) verandering dat u bij terugkeer naar Irak gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de Westerse waarden. U hamerde voornamelijk op de vrijheid die u in België genoot (CGVS p.6). U verwees eveneens dat er in Irak niet met meisjes mocht gepraat worden: dat was een rode lijn die niet overschreden mocht worden (CGVS p.6). Hoewel er in België nauwelijks beperkingen worden gehanteerd aangaande de interactie tussen jongens en meisjes had u het nog steeds een beetje moeilijk om met meisjes te praten, zo zegt u (CGVS p.6). Uit dit voorbeeld blijkt dat u zich nog steeds conformeert aan de Iraakse waarden en normen. Voorts verwees u naar de vrijheid die u in België had verworven. U kon uw eigen beslissingen nemen. Uit het door u aangehaalde voorbeeld blijkt dat zelfs meisjes in Irak beslissingen in eigen naam kunnen nemen. U haalde het voorbeeld van uw zus aan die met een persoon diende te huwen die door uw moeder voorgesteld werd. Uw zus was echter verliefd op iemand anders, is ondertussen met hem gehuwd en woont ermee samen in Bagdad (CGVS p.3). Hieruit blijkt dat zelfs meisjes in het huidige Bagdad kunnen ingaan tegen de gangbare normen, waarden en tradities zonder dat dit leidt tot vervolging in vluchtelingrechtelijke zin is. Uit niets blijkt dat u fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan uw identiteit met dien verstande dat u zich niet meer zou kunnen aanpassen aan de Iraakse samenleving. Wat betreft uw bewering dat mensen die uit Europa komen als verwesterd aanzien worden, kan opgemerkt worden dat dit een blote bewering is die u niet kan staven met objectieve informatie. U ging nog verder en liet optekenen dat de milities u zouden willen rekruteren voor de jihad en u zouden willen inlijven in hun rangen (CGVS p.7). Ook deze bewering kon u niet concretiseren (CGVS p.7). U verklaarde dat u, bij terugkeer naar Irak, uw ideeën niet voor u zelf zou kunnen houden. U zou naar de milities stappen en hen uitleggen dat ze schapen zijn en vol onwetendheid zitten (CGVS p.7). Nu blijkt dat u in België, een land waar toch vrijheid van meningsuiting heerst, op geen enkele manier uw mening proclameert op de daartoe voorziene kanalen. U kan dan ook niet overtuigen dat u plotsklaps bij terugkeer naar Irak uw ideeën zou verkondigen (CGVS p.8). U kan niet aannemelijk maken dat u omwille van uw huidige ideeën problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Irak. Bovendien staat u op uw Instagram account afgebeeld in traditionele kledij. U vindt deze mooi en doet deze graag aan. U kocht dergelijke kleding toen u bij uw vader in Oman woonde (CGVS p.12). Ook dit is een voorbeeld dat u zich kan conformeren aan de gangbare gebruiken van uw land van herkomst. U kan het CGVS dan ook niet overtuigen dat u omwille van uw huidige ideeën problemen zou ondervinden bij terugkeer naar Irak.”

De Raad stelt in navolging van de adjunct-commissaris vast dat verzoeker, geboren in 1999, van 2009 tot 2018 in Irak verbleef en aldus zijn vormende jaren in Irak doorbracht. Verzoeker kan niet overtuigen dat hij omwille van de loutere duur van zijn verblijf in België, inmiddels reeds vijf jaar, totaal vervreemd zou zijn van de Iraakse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

De Raad wijst er in dit verband op dat zowel de commissaris-generaal als de Raad in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming tot het (vaststaande) besluit kwamen dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker in Irak niet meer over een sociaal of familiaal netwerk beschikt. Dat verzoeker gedurende zijn verblijf in België een goede kennis van het Nederlands heeft verworven, zoals blijkt uit het feit dat hij zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn huidig volgend verzoek in het Nederlands heeft afgelegd en ook zijn opmerkingen ter terechtzitting in het Nederlands heeft gemaakt, duidt er niet op dat hij fundamentele westerse normen en waarden heeft geïnternaliseerd, derwijze dat deze deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit of morele integriteit, noch kan hieruit blijken dat zijn persoonlijkheid tijdens zijn jaren in België op die manier is gevormd *“dat hij dus eerder als een westerling dan als een Arabier moet beschouwd worden”*, laat staan dat op basis van verzoekers kennis van het Nederlands zou kunnen worden aangenomen dat hij zich bij terugkeer naar Irak niet meer zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende sociale regels en verwachtingen.

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat de manier van omgaan met het andere geslacht inherent is aan de persoonlijkheid van het individu. Het gaat aldus niet op om, zoals de adjunct-commissaris doet in de bestreden beslissing, uit verzoekers initiële terughoudendheid om met meisjes te praten af te leiden dat hij zich nog steeds conformeert aan de Iraakse waarden en normen. Echter duidt het gegeven dat verzoeker sinds kort een relatie zou hebben met een Belgisch meisje, wiens getuigenis werd neergelegd bij aanvullende nota (aanvullende nota verzoeker, stuk 1), er niet op dat hij dermate geïntegreerd en verankerd is in de Belgische, westerse maatschappij dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de traditionele Iraakse cultuur en sociale omgangsvormen, noch dat er in zijn hoofde sprake is van persoonlijke gedragingen of kenmerken die uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen zijn en waardoor hij het risico zou lopen om in zijn land van herkomst als verwesterd te worden beschouwd en vervolgd. Daargelaten de vraag of de situatie van verzoekers zus, die volgens zijn verklaringen tegen de zin van zijn moeder getrouwd is met een andere man dan degene die voor haar was voorzien, relevant is voor zijn persoonlijke situatie, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn ervaringen met bepaalde vrijheden gedurende zijn verblijf in België zijn gedragingen, ideeën of persoonlijkheid in die mate hebben veranderd dat hij bij terugkeer niet meer in staat zal zijn om zich opnieuw aan te passen aan de huidige Iraakse samenleving en hierdoor gevaar zou lopen. Dienaangaande komen verzoekers neven in de neergelegde verklaringen niet verder dan loutere beweringen, die niet verder worden geconcretiseerd noch onderbouwd (AD, stuk 5, ‘Documenten’, nr. 1). In haar getuigenis maakt verzoekers vriendin melding van zijn sociale en vriendelijke karakter, zijn open en respectvolle houding ten aanzien van anderen en zijn inspanningen om zich te integreren in de Belgische samenleving, doch haalt zij evenmin concrete en naar behoren gestaafde elementen aan waaruit kan blijken dat verzoeker gedurende zijn verblijf in België dusdanig veranderd is dat hij in Irak niet meer zou kunnen aarden of zijn veiligheid er omwille van zijn gewijzigde opvattingen of ideeën in het gedrang zou komen.

Waar de adjunct-commissaris verwijst naar de foto van verzoeker in traditionele kledij op zijn Instagramaccount, merkt de Raad op dat verzoeker op alle andere foto's op zijn profiel op Instagram en Facebook westerse kledij draagt (AD, stuk 6, ‘Landeninformatie’, nr. 2). Bijgevolg kan aangenomen worden dat, zoals hij in zijn verzoekschrift ook aanvoert, verzoeker door de vzw T. gevraagd werd deze kleren aan te doen in het kader van een campagne tegen racisme en kan dit niet weerhouden worden als *“een voorbeeld dat u zich kan conformeren aan de gangbare gebruiken van uw land van herkomst”*. Echter acht de Raad dit motief van de bestreden beslissing overtuigend, zodat de gegrondheid van verzoekers kritiek daarop niet tot een andere conclusie kan leiden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat wat verzoeker heden uiteenzet te summier en te beperkt is alsook de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking mist om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Al blijkt dat verzoeker in zijn dagelijks leven westerse kledij draagt, kan hieruit niet worden aangenomen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er sprake is van gewijzigde opvattingen, een gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Irak geldende beperkingen. Verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat hij zich ondertussen westerse gedragingen of opvattingen eigen heeft gemaakt.

Wat betreft het eventuele risico in hoofde van verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de “UNHCR

International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 als uit de “*Country Guidance Note : Iraq*” van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde “*Country Guidance Note: Iraq*” van EUAA van juni 2022 (p. 184-189).

Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Te dezen stelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Verder merkt de adjunct-commissaris op dat het CGVS evenmin beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.3.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

S. WILLAERT